

A Lions program keretein belül **2015 júliusában egy hónapot tölthettem Klagenfurtban**, amiről most írnék pár sort, hogy a későbbi hallgatótársaim dolgát megkönnyítsem.

Klagenfurt, amelyet Karintia fővárosának is neveznek, egy 90 ezer fős város a Wörthi-tó mellett. Én egy szombati napon érkeztem meg, szüleimmel utaztunk autóval. Egy Lions klubtag már az utazás előtt felvette velem a kapcsolatot, egyeztettünk a **szállás** címéről, illetve hogy mikor érkezem, mivel ő ott várt rám. Egy kollégium 2 fős apartman részében voltunk elszállásolva, a lakótársam egy cseh lány volt, szintén a Lions programmal érkezett Ausztriába. A lakás jól felszerelt volt, ellátva konyhai eszközökkel, mikróval, mosógéppel, wifivel, sőt volt egy nagy erkélyünk is, ágyneműt és törölközőt is kaptunk, semmi nem hiányzott. Emellé az egy hónapra béreltek nekünk egy biciklit, ami mint utóbb kiderült, a legelterjedtebb közlekedési eszköz volt a városban, mindenhová azzal jártunk, a kórházba is kb. 10 perc alatt beértünk. A mellém beosztott kapcsolattartó ember az első naptól kezdve nagyon segítőkész volt, ha bármi problémánk volt, bátran kereshettük őt, az ott tartózkodásunk alatt szinte minden hétre szervezett nekünk valamilyen programot, kirándulást, többször vettünk részt klubvacsorákon is, megismerkedhettünk a Lions klub tagjaival. Az első ilyen alkalommal a lakótársammal együtt mindketten 350 Eurót kaptunk, amelyből fedezhettük a **kint tartózkodás költségeit**.

A kórházban az első nap az eligazítással telt, először a titkárnőnél kellett megjelenünk, ahol kaptunk ruhát, névtáblát és egy kártyát, amivel **ingyen ebédelhettünk**. Csak ezután kerültem az osztályra, ahol először szintén egy titkárnő vezetett körbe, aki nagyon segítőkész volt. Én a **sebészet gyakorlatomat** töltöttem kint, a gyereksebészeti osztályra lettem beosztva. Még aznap megismerkedtem az osztályvezetővel, Dr. Faschinggal, aki végig nagyon kedves volt velem, illetve azokon a napokon, mikor az ambulancián dolgozott, végig oktatott is, sok mindent elmagyarázott a betegekkel kapcsolatban. Reggelente fél 8-ra kellett járnom az osztályos megbeszélésekre, amelyet követett egy radiológus által vezetett meeting, ahol az előző nap készült röntgen, ill. CT felvételeket kielemeztük az orvosokkal együtt. Utána attól függően, milyen program volt aznapra, vagy a műtőbe, vagy az egynapos sebészeti műtőbe, esetenként az ambulanciára mentem, ahol végigkísérhettem, hogy zajlik a betegellátás, volt néhány traumatológiai eset, illetve be is mosakodhattam és asszisztálhattam egy-egy műtőhez. A kórházban mindenki nagyon kedves volt, de azt vettem észre, ha nem kérdez az ember, hajlamosak elfelejtkezni arról, hogy mi is ott vagyunk, de ez a hónap végére megváltozott, megszokták a jelenlétem, és ha volt valami érdekes, szóltak nekem is. Hivatalosan, 8 óra volt a munkaidőm, de legtöbbször a délutáni vizit után elengedtek, ilyenkor már nem volt osztályos teendő vagy tervezett műtét.

Hétfévente a többi cseregyakorlatos diáktársammal **közös programot** szerveztünk, gyakran bicikliztünk ki a tóhoz a strandra, illetve bejártuk a környéket, szerveztünk egy egynapos kirándulást Olaszországba, Triesztbe is, ahová vonattal egész hamar el lehet jutni Klagenfurtból. Néhány alkalommal a klubtagok vittek el kirándulni, körbeutaztuk a tavat, és egy közeli várat is megnéztünk (Hochosterwitzi vár). Szerencsés helyzetben voltunk, mivel

pont az ottlétünk alatt zajlott a strandröplabda Európa bajnokság klagenfurti fordulója, ahol a meccseket ingyen lehetett látogatni, mindenki szurkolt, bulizott, elképesztően nagy élmény volt. Maga a város egy nagyon barátságos, élhető hely, a Wörthi-tó közelsége miatt elég sok a turista a nyári szezonban, nagy a nyüzsgés, de az igazi (éjszakai) élet inkább a tó partján van: egy alkalommal átvonatoztunk a szemközt lévő városba, Veldenbe, ami híres a kaszinóiról, és a pezsgő éjszakai életről. A vonatközlekedés egyébként a tó körül nagyon jól megoldott, a legtöbb közeli nagyvárosba el lehet jutni vonattal, sőt Velencébe is indul közvetlen járat.

Nagyon jól éreztem magam ez alatt az egy hónap alatt, sok tapasztalatra tehettem szert, hamar elszállt a 4 hét, örülök, hogy ilyen jó lehetőséget kaptam a tanulásra és a német nyelv gyakorlására. Az első napokban ugyan akadtak nehézségek a nyelv miatt, a karintiai dialektus egészen más, mint amit az ember a németkönyvekből megtanul, viszont az orvosok általában igyekeztek érthetően beszélni, vagy ha valamit nagyon nem értettünk, elmondták máshogy. Nagyon örülök, hogy megpályáztam a helyet, mert nem csak sokat tanultam, hanem a német tudásom is sokat fejlődött, és Ausztria jó részét megismerhettem.

Lőrincz Bernadett

Klagenfurt Alteplatz

A Wörthi-tó

Burg Hochosterwitz